

Xueves, 11 de xunu de 2020

INTERVENCIÓN DEL PRESIDENTE DEL PRINCIPÁU D' ASTURIES, ADRIÁN BARBÓN

Repliegue parcial del hospital de campaña del HUCA

El mes próximu voi cumplir un añu na presidencia del Gobiernu d'Asturies. Cuando asumí'l cargu tenía munches coses na cabeza. Nun me refiero al programa electoral, sinón a les ilusiones, a les mires y tamién a los remores: con qué situaciones me vería, cómo sería capaz d'encarales, qué podría asoceder nel mio mandatu. A lo último a tol remolín azotáu d'idees y sentimientos qu'envolubren a ún nesi tipu de circunstancies.

Tenía munches coses na cabeza pero nunca, asegúrovoslo, m'imaxiné nestes circunstancies. Enxamás pensé na posibilidá d'asistir al repliegue parcial d'un hospital de campaña nel Hospital Universitariu Central d'Asturies. Pero la realidá manda y asocede que güei, cuando nun pasaron siquiera once meses completos de la mio toma de posesión, toi equí, nun parking del HUCA, p'agradecer públicamente la collaboración de les fuerces armaes, de la guardia civil y de la policía nacional.

Entamo les mios palabres con esta pequeña confesión personal porque creo que, de dalguna manera, resume tamién lo que nos pasó como sociedá. Si resalvamos los relatos de ciencia ficción, naide cuntaba con qu'esto pudiera asoceder, con una pandemia que sumara miles de muertes, forzara un confinamientu xeneral y obligara a amenorgar l'actividá económica. Naide taba preparáu pa daqué asemeyao.

Asocedió, ta asocediendo, un fechu escepcional ya imprevistu. Un acontecimientu que va marcar un finxu históricu y que nos ta poniendo a prueba. Una de les grandes entrugues que nos podemos facer ye precisamente esa, tan simple na so espresión y tan cruda na interrogante que plantea: ¿supimos responder, tuvimos al altor?

Caún va contestar como considere, claro, pero voi arriesgame con dos afirmaciones que, al mio pensar, faen xusticia a esti actu. Per un sitiu, l'Estáu funcionó. Col Estáu refiérome agora a la comunidá social y a los poderes públicos, incluyíes les fuerces armaes y los cuerpos de seguridá. L'esplegue que realizaron estos meses pa vixilar el cumplimientu del

estáu d'alarma, pa multiplicase en llabores de desinfección nes cais, nes residencies y ellí onde fixera falta; l'esfuerzu que fixeron pa collaborar colos profesionales sanitarios nel combate del coronavirus merez tola reconocencia. Pa gran parte de la sociedá fíxose evidente la gran, y de cutiu minusvalorada, dimensión humanitaria de la xera de los nuestros militares, guardies y policía.

La delegada del Gobiernu sábelo. Sabe que l'Executivu del Principáu ta arguyosu de la reacción y la capacidá de la policía nacional, de la guardia civil y de les fuerces armaes. Nesti actu tengo la oportunidá de dicí-ylo personalmente. Lo meyor, destácolo ensin falsa modestia, nun ye que yo tea arguyosu, sinón que toa Asturies-yos ta agradecida. A la entuga qu'antes plantegaba ustedes pueden responder que sí, que tuvieron al altor.

Esa yera la primer afirmación. Quédame la segunda. Esti hospital de campaña levantóse cuando nun pasara siquier una selmana dende la declaración del estáu d'alarma. El conseyeru de Salú nun me va permitir mentir. Aquellos díes, cuando tábemos alcontrando la enormidá del desafíu al que nos enfrentábemos, una de les esmoluciones constdesbordaos, un riesgu que podía asoceder y que de fechu asocedió, por desgracia, n'otres comunidaes autónomes. De nenguna manera podíamos consentir que se fixera realidá la hipótesis del colapsu sanitariu. Había que decidir sobre la marcha y anticipanos a los acontecimientos, poniéndonos siempre nel peor de los escenarios.

Esti hospital ye la resultancia d'esi tipu de decisiones. Como falo énte mandos militares, policiales y sanitarios nun fai falta sorrayar la importancia de decidir con rapidez y de cuntar con equipamientos afayadizos cuando sobrevien una emerxencia. L'anticipación salvó vides n'Asturies y disponer d'esti tipu d'instalaciones –al igual que l'hospital levantáu nel recintu *Luis Adaro*, en Xixón- foi un aciertu que reforzó la nuestra capacidá de respuesta sanitaria (pienso que cuando nun foi necesario utilizaes l'aciertu foi doble, porque'l sistema de salú funcionó y porque tábemos preparaos pa la continxencia).

A tiempo pasáu aciértense toles quinielles, gánense toles batalles y soluciónense tolos problemes. Agora abonden los adivinos del pasáu, magar que l'oficiu nun tenga gran méritu. Entiendan que dedique'l tiempu xustu a mirar pol retrovisor porque entá falta abundu trabayu. El desafíu al que siguimos enfrentándonos –y, insisto, non un gobiernu en particular, sinón la sociedá nel so conxuntu- ye mayúsculu. Sin dulda, cometieronse erros y negalos nun tien sentíu. Ante una emerxencia d'esti tipu, cuando entá güei nun conocemos con exactitú al coronavirus, cuando hai discutinios científicos casi a diariu sobre los tratamientos más afayadizos, los fallos resulten poco menos qu'inevitables y hai que tener la valentía de reconocelos.

Pero tamién sabemos coses bien importantes. Sabemos, por casu, que tenemos de curiar especialmente a les persones mayores y entornar los máximos esfuerzos n'intentar evitar que'l virus entre nes residencies, onde tanto dañu provoca. Sabemos cómo prevenir les andaes y qu'una sola irresponsabilidá individual puede provocar un biltu epidémicu. Sabemos tamién que tenemos un sistema sociosanitariu potente, trabáu, formáu por persones qu'acreditaron una entrega almirable. Nun sobra recordalo equí, nel centru que ye'l buque insinia de la nuesa sanidá y que'l so llaboratoriu de microbioloxía permitiéndonos realizar un peraltu númberu de pruebas PCR, les más fiables pa la detección del virus.

Sabemos, a lo último que somos capaces de reaccionar como sociedá, caún cumpliendo col so deber y contribuyendo al bien común. Y que pa ufiertar esa bona respuesta nuna situación de crisis cuntamos coles fuerces armaes, la guardia civil y la policía, que demostraron la so vocación de serviciu y la so dedicación coles característiques d'eficacia y discreción que-yos son propies.

Por eso, les mios últimes palabres son, de nuevo, una reconocencia: nel nome del Gobiernu d'Asturies, gracies.